

Europese samenwerking tussen 24 scholen

A Train for Europe

Wat gebeurt er als 24 scholen uit 21 landen de handen in elkaar slaan? De vonken vliegen er vanaf en de samenwerking loopt als een trein. Aanleiding was het Europees Comeniusproject. Op vrijdag 24 april werd dit project in het Geelse Sint-Jozefinstituut officieel op de rails gezet. Daar staan de Belgische en Duitse coördinatoren ons op te wachten. Rogier Tormans en Fons Hechtermans zijn leerkrachten elektriciteit en mechanica in Geel en Heinz Wildgrube is hoofd van de mechanica-afdeling in zijn school in het Duitse Bad Kreuznach en tevens coördinator van het hele Comeniusproject. Deze heren zijn al meer dan 4 jaar met dit project bezig.

'De Duitse school Bad Kreuznach was vragende partij om samen met nog twee scholen uit twee andere landen een project op poten te zetten', weet Rogier Tormans nog goed. 'Wij waren meteen enthousiast en zijn beginnen overleggen wat we konden doen. Het moest iets zijn waarvan beide scholen over voldoende kennis en ervaring beschikken, maar waarbij ze toch iets van elkaar konden leren. We ontdekten dat beide scholen met CNC-machines werken, dus daar lag zeker potentieel.' CNC-machine staat voor *computerized numerically controlled machine*, ofwel computer-gestuurde bewerkingsmachine.

De derde partner

Toen beslist was om het project rond CNC-machines te laten draaien, kwam de trein op gang. Fons opperde het idee om met CNC een stoomlocomotief te maken en Duitsland stemde daarmee in. 'We hebben dan op het internet een oproep geplaatst, want we hadden nog een derde partner nodig', vertelt Fons. 'De reactie was enorm: bij de eerste ontmoeting in 2006 waren we al met 14 scholen! Nadien volgden er nog, waardoor we uiteindelijk met 24 scholen uit 21 verschillende

landen in zee zijn gegaan. De bedoeling was om tekenprogramma's en werkmethodes voor CNC uit te wisselen en te leren van elkaar.'

Typisch Europa

Dat het project niet beperkt bleef tot een stoomlocomotief, is logisch. Met telkens zo'n 40 leerlingen uit 24 scholen kan je immers een heuse trein maken. Twee jaar geleden werd het startsignaal officieel gegeven. 'Duitsland, België, Engeland, Finland, en IJsland staken samen de locomotief in elkaar', zegt Heinz. 'En

Er zit veel symboliek achter deze trein. Heel het project is tot stand gekomen door Europese krachten te bundelen. Anderzijds behoudt elke deelnemer zijn eigenheid.

dan maakte elk land nog eens apart een wagon en drie rails. Er zit veel symboliek achter deze trein. Heel het project is tot stand gekomen door Europese krachten te bundelen. Anderzijds behoudt elke deelnemer zijn eigenheid, want de wagons bevatten typische kenmerken van het land.' Zo zien we op de Spaanse wagon de Sagrada Familia prikken. Tsjechië pronkt met haar bier en Bulgarije kiest voor een bekend exportproduct: rozen. Op onze Belgische wagon staat dan weer het Atomium, samen met Manneke Pis, pralines en een flesje Duvel. Coördinator Heinz durft zich niet uit te spreken over zijn favoriete wagon, al bespeuren we toch een zekere voorliefde voor België: 'Het is grappig hoe bij de Belgische wagon de nationale vlag verschijnt in LED-lichtjes en ook

Heinz Wildgrube, Rogier Tormans en Fons Hechtermans: 'Het was een heel geslaagd project, weliswaar moeilijk te managen, maar de Europese spirit maakt het zeer de moeite waard.'

het volkslied begint te spelen. Maar eigenlijk zijn alle wagons heel origineel, iedereen heeft zijn best gedaan.'

Gemengde gevoelens

Op vrijdag 24 april 2009 werd 'A train for Europe' officieel op de rails gezet. De afgevaardigden van alle scholen verzamelden zich in de sportzaal

De Belgische wagon met dito symbolen.

van het Sint-Jozefinstituut. Er waren speeches en iedereen kon kijken naar het werk van de leerlingen uit de vele scholen. De coördinatoren zelf zijn tevreden, al liggen de vele obstakels nog vers in het geheugen.' Er kwam heel veel werk bij kijken en er waren zoveel mensen om rekening mee te houden', zegt Rogier. 'We hebben zelfs even gevreesd dat de trein niet af zou geraken tegen vandaag. Zo heeft elk land wel zijn moeilijkheden gehad en er was de taalbarrière, maar uiteindelijk heb ik niemand horen klagen.' Fons: 'Verder is het project zeker voor herhaling vatbaar, alleen graag wat kleinschaliger. (lacht)' Ook Heinz trekt zijn conclusies: 'We kunnen spreken van een heel geslaagd project. Het was moeilijk om dit allemaal te managen, maar de Europese spirit die je duidelijk kon voelen tijdens onze meetings en het CNC-netwerk dat werd opgebouwd, maakt het zeer de moeite waard.'

De reactie op onze internetoproep was enorm: bij de eerste ontmoeting in 2006 waren we al met 14 scholen! Nadien volgden er nog, waardoor we uiteindelijk met 24 scholen uit 21 verschillende landen in zee zijn gegaan.